

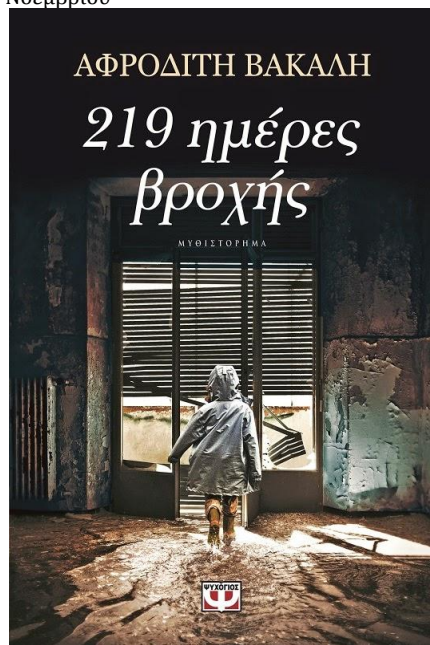
---

219 ΗΜΕΡΕΣ ΒΡΟΧΗΣ της Αφροδίτης Βακάλη - Book review

10

Νοεμβρίου

Συνοπτική περίληψη του βιβλίου:

Βρέχει στη μικρή επαρχιακή πόλη. Μήνες ολόκληρους βρέχει διαρκώς νύχτα και μέρα. Κανένας δε θυμάται ξανά κάτι τέτοιο και όλοι απορούν. Πρώτα ήρθε το νερό, ασυγκράτητο ξεχύθηκε παντού, στους δρόμους, στα σοκάκια, μέσα στα σπίτια πάλευε να μπει. Ήρθε η υγρασία. Στον αέρα κάθισε, στους τοίχους, στα κόκαλα των ανθρώπων. Ήρθε κι η λάσπη, που κολλημένη πάνω στα παπούτσια τη σέρνανε μαζί τους. Η γκρίνια, η φαγωμάρα τούς κατάτρωγε. Φτάσαν στα όριά τους. Όσπου συνήθισαν. Σιωπηλά το αποδέχτηκαν και συνέχισαν τη ζωή τους χολωμένοι. Τέλος, ήρθε και το μεγάλο κακό. Η συμφορά που αδιακρίτως χτύπησε τα σπιτικά τους. Ήρθαν οι φόνοι. Ο θάνατος.

Σάββατο μεσημέρι βρήκαν το πρώτο θύμα, τη δωδεκάχρονη Κατίνα Τσαπακίδη. Ο Αστυνόμος Σκιαδάς, ανήσυχος κι εξοργισμένος, ψάχνει να βρει το «ποιος» και το «γιατί». Κι αυτά που ανακαλύπτει τον τρομάζουν. Ο Τύπος, η κοινωνία, οι ανώτεροί του, μα πάνω απ' όλα η συνείδησή του τον καταδιώκουν. Πολλά τα πρόσωπα, πολλά τα θύματα κι ο χρόνος τον πιέζει. Χάος γύρω του, βροχή και αίμα. Καράβι ακυβέρνητο ο κόσμος και ο Θεός απών. Ή μήπως όχι;

Προσωπική άποψη:

Μετά το πρώτο της βιβλίο, "Και γύρω τους η θάλασσα", η Αφροδίτη Βακάλη επιστρέφει φέτος με ένα μυθιστόρημα διαφορετικό και ιδιαίτερο. Με μια ιστορία σπονδυλωτή, γύρω από τον πυρήνα της οποίας εξελίσσονται δεκάδες άλλες ιστορίες, αλλά και μυριάδες εσωτερικές αναζητήσεις. Γιατί όπως η ίδια η

ζωή, έτσι και ο άνθρωπος, είναι πλάσμα πολύπλοκο, αδύνατο να το περιγράψεις με μία λέξη, με δεκάδες προσωπικότητες εξαρτώμενες από τις εκάστοτε πράξεις του και τ' αποτελέσματα που αυτές θα φέρουν. Οι "219 ημέρες βροχής" είναι με μια πρώτη ματιά ένα αστυνομικό μυθιστόρημα, στην ουσία όμως των πραγμάτων, είναι κάτι πολύ περισσότερο. Είναι ένα μυθιστόρημα ψυχογραφικό, μια κοινωνική ανάλυση της ίδιας της κοινωνίας και όσων την αποτελούν. Είναι ένα κομψοτέχνημα, από την πρώτη μέχρι και την τελευταία του σελίδα.

Μια επαρχιακή πόλη της οποίας η τοποθεσία ή το όνομα δεν αναφέρονται, αλλά ούτε και διευκρινίζονται με κάποιον άλλο τρόπο. Ο χρόνος, άγνωστος επίσης. Δεν χρειάζεται να ξέρουμε. Η φρίκη έχει πάντα το ίδιο πρόσωπο, όπου κι αν εξελίσσεται. Το μόνο που γνωρίζουμε είναι πως στην πόλη αυτή βρέχει ασταμάτητα για μήνες, με το νερό της βροχής άλλοτε να είναι ορμητικό, απειλητικό, βίαιο κι άλλοτε, πάλι, αχνές ψιχάλες που ανακουφίζουν κι εξαγνίζουν, επιτρέπουν στους κατοίκους της πόλης αυτής να ανασάνουν. Μια πόλη που στο βροχερό, λασπωμένο σκηνικό της, εξελίσσεται μια φρικαλεότητα που δεν χωράει ανθρώπου νους. Δολοφονίες! Δολοφονίες μικρών παιδιών, αταίριαστων και ασύνδετων μεταξύ τους, που έχουν αναστατώσει την μικρή κοινωνία, έχουν σπείρει τον φόβο και τον τρόμο, την απελπισία, μια ατέρμονη αγωνία που ριζώνει βαθιά μέσα στις οικογένειες των θυμάτων -και όχι μόνο-, με την αστυνομία να φαντάζει ανίκανη να βρει μια λύση στο μυστήριο αυτό. Κι ανάμεσα στα πλήθη, ο αστυνόμος Σκιαδάς, αποφασισμένος ν' ανακαλύψει την αλήθεια και να φέρει την λύτρωση που τόσο μεγάλη ανάγκη έχουν όλοι.

Δεν έχω διαβάσει το προηγούμενο βιβλίο της κυρίας Βακάλη αλλά οφείλω να ομολογήσω πως νιώθω συγκλονισμένη κλείνοντας τις "219 ημέρες βροχής" και τοποθετώντας τις στο ράφι της βιβλιοθήκης μου. Κοιτάζω ακόμα τη ράχη του βιβλίου και μονάχα μια σκέψη κυριαρχεί στο μυαλό μου. "Γιατί είμαστε έτσι οι άνθρωποι"; Απάντηση δεν έχω, όχι σαφή, τουλάχιστον. Και αυτό θεωρώ πως είναι το μεγαλύτερο προτέρημα του βιβλίου αυτού. Ότι σε αναγκάζει να ψάξεις βαθιά μέσα σου, να σκαλίσεις τις πιο σκοτεινές γωνιές του μυαλού και της ψυχής του, όλα τα στοιχεία εκείνα που συνθέτουν και τελικά, καθορίζουν την ύπαρξή σου. Γιατί έστω και σε μικρά κομμάτια, ταυτιζόμαστε με κάθε ήρωα που συμμετέχει στην ιστορία αυτή, έμμεσα ή άμεσα. Άνθρωποι απλοί, καθημερινοί, άνθρωποι που βρίσκονται γύρω μας, που θα μπορούσαμε να είμαστε εμείς, γονείς, αδέρφια, σύζυγοι, εραστές και ανάμεσά τους συναισθήματα δυνατά κι απόλυτα. Συναισθήματα αγάπης, μίσους, καταπιεστικής ανάγκης, παράδοσης και μετάνοιας.

Αλλά στην πραγματικότητα, στο βιβλίο αυτό, ο μοναδικός πρωταγωνιστής είναι η βροχή. Η βροχή που έχει ζωή, αναπνέει, ορίζει, κυριεύει, καθοδηγεί πάθη κι αποφάσεις, εκφράζει την εσωτερικότητα των υπόλοιπων ηρώων που χορεύουν γύρω της, ακολουθώντας το πρόσταγμα της, νομίζοντας λανθασμένα πως ελέγχουν τη μοίρα τους. Όχι, δεν την ελέγχουν, δεν την ορίζουν, απλά παίρνουν αποφάσεις που δεν θα τους στέψουν απαραίτητα ως νικητές. Και είναι μοναδικός ο τρόπος που η συγγραφέας έχει καταφέρει να συνδυάσει μεταξύ τους ιστορίες ανθρώπων που καμία σχέση δεν έχουν μεταξύ τους, ίσως να μην έχουν καν συναντηθεί ποτέ. Και είναι παράδοξο να αποδεικνύεται πως το

πεπρωμένο είναι περίεργο πράγμα και πως τα νήματα της μοίρας των ανθρώπων μπλέκονται με τρόπους που ίσως κανείς να μην είχε φανταστεί ποτέ. Γιατί η ίδια η ζωή είναι που δημιουργεί τα πιο παράξενα σενάρια κι εμείς πρωταγωνιστές που καλούμαστε θέλοντας και μη, να υποδυθούμε τους ρόλους μας.

Ακολουθώντας έναν υπέροχο αφηγηματικό ρυθμό, ρεαλιστικό, άμεσο και ουσιώδη, η συγγραφέας ξετυλίγει τα νήματα των ζωών των ηρώων της για να κεντήσει με τις κλωστές αυτές κάτι ολότελα δικό της πάνω στο λευκό ύφασμα. Και με κάθε βελονιά, μπορούμε να δούμε τα πρόσωπά τους να παίρνουν σχήμα, τα απελπισμένα βλέμματά τους να ζωντανεύουν, να μυρίσουμε την υγρασία της βροχής που έχει νοτίσει τα ρούχα τους, το αίμα των θυμάτων που απλώνεται στα ρυάκια της βροχής, να νιώσουμε την λάσπη στα πόδια μας, τον τελευταίο χτύπο μιας καρδιάς πριν αυτή σταματήσει για πάντα με μία μονάχα κίνηση. Σχεδόν κινηματογραφικά, με μικρές, κοφτές προτάσεις που προκαλούν ένταση, η κυρία Βακάλη μας προσφέρει -αναμφίβολα- ένα από τα καλύτερα βιβλία αυτής της εκδοτικής περιόδου που οπωσδήποτε πρέπει να διαβάσετε. Όχι μόνο γιατί είναι καλογραμμένο και σε κάνει να αγωνιάς για την αποκάλυψη του ενόχου -που ίσως τελικά να μην έχει σημασία-, αλλά γιατί πρόκειται για ένα ψυχογράφημα άξιο μελέτης αλλά και για μια μνεία στο Θεό και το πεπρωμένο που με τον έναν ή τον άλλον τρόπο, πάντα βρίσκουν το δρόμο τους.

Βαθμολογία 10/10

Ταυτότητα βιβλίου:

Συγγραφέας: Βακάλη Αφροδίτη

Εκδόσεις: Ψυχογιός

Κατηγορία: Ελληνική Λογοτεχνία

Έτος Έκδοσης: 2014

Αρ. σελίδων: 456

ISBN: 978-618-01-0862-0